

Is er hier iemand die meer dan tien miljoen euro per jaar verdient?

Alleen maar arme mensen!

Dat is niet erg... Je bent arm, je bent arm maar gelukkig.

Goed, ik leg het even uit omdat de getallen voor arme mensen misschien niet helemaal duidelijk zijn.

Een miljardair is iemand die 999 miljoen bezit... plus nog één miljoen. Er zijn er maar 1826 op de hele wereld. Dat zijn er dus echt heel weinig. Als het dieren waren, zou het een beschermde diersoort zijn. Daarom mag je ze ook niet doden voor hun vacht of sushi van ze maken.

Op de eerste plaats, de rijkste man ter wereld, Bill Gates. Op de tweede plaats Carlos Slim Helú en daar vlak achter Warren Buffett. Dat is de president-directeur van Berkshire Hathaway, een investeringsfonds.

Hij koopt aandelen en verkoopt ze weer.

Hij heeft nooit iets gemaakt, niks uitgevonden en bezit toch zeventig miljard... Ik ben dol op Warren!

Hij koopt nooit een nieuwe auto, woont nog steeds in hetzelfde huis, is getrouwd met de serveerster van het café aan de overkant van de straat, is maar één keer in zijn leven op reis geweest – hij was in China en vond er geen bal aan –, en het is zijn gewoonte om op vrijdag een T-bonesteak te eten.

En na zijn dood schenkt hij zijn hele fortuin aan... Bill Gates, voor zijn liefdadigheidsinstelling. Die schildert schoolgebouwen. Maar wel heel netjes, met een kwast.

Hij geeft alles weer terug aan de armen.

Dat snap ik niet. Zijn hele leven heeft hij van de arbeid van de armen geleefd en zijn best gedaan om ze niet te veel te betalen – en dat is hem aardig gelukt – en wat zegt hij uiteindelijk?

‘Surprise! Just kidding!’

Maar als je geen geld wou verdienen, had je misschien geen mensen moeten uitbuiten!

Dat is hetzelfde als mensen die voor hun plezier gaan vissen en de vissen daarna terugzetten in het water. *Fair play*. Een mooi gebaar.

Ik vind het geen mooi gebaar als je een vis verneert en een gat in zijn bek maakt.

Warren vindt het gewoon leuk om mensen armer te maken.

In Frankrijk zijn er negenenveertig miljardairs.

De eersten zijn Arnault, Pinault en Liliane Bettencourt, de vrouw die eigenaar is van L'Oréal. En zij bezit vierendertig miljard.

Maar waarschijnlijk maakt ze die crèmes niet eens zelf.

Arnault is dertiende. Bettencourt is tiende en François Pinault is vijfenzestigste... op zeven miljard menselijke wezens.

Ik wou graag met een miljardair trouwen zodat ik kon zeggen: 'Dag, ik ben Audrey Vernon, cabaretière en drieëndertigste van de zeven miljard.'

Ik snap niet waarom jonge meisjes over zangers en acteurs fantaseren. Hebben ze nou helemaal geen hersens?

Vannacht droomde ik dat ik uitging met Jude Law... de loser!

Zijn er hier ook jongedames? Zijn er hier jongedames die nog vrijgezel zijn? Want ik heb een geweldig plan...

Kennen jullie Bruno Lafont? Nee? Nee, natuurlijk niet... Brad Pitt, Johnny Depp, die kennen jullie wel. Maar Bruno Lafont, dat zegt jullie helemaal niets?! Dat is de baas van Lafarge. Hij is de nummer één in

de wereld van het beton en hij is miljardair.

Wie had ooit gedacht dat je miljardair kon worden met beton?

Meel met water (o nee, dat is deeg). Beton, dat is steen met water. Er zijn verschillende soorten beton met allemaal verschillende eigenschappen.

Je hebt gewapend beton, staalvezelbeton, hogesterktebeton, zelfverdichtend beton, waarmee je een heel vlak wegdek krijgt en dat niet hoeft te worden nagetrild, dat is fantastisch voor de arbeiders...

Een van de geheimen als je met een miljardair wilt trouwen: je moet een beetje belangstelling tonen voor zijn werk.

Zo moet je gips, cement, beton en granulaat bijvoorbeeld niet met elkaar verwarren, want dat heeft allemaal niks met elkaar uit te staan.

Ik zeg dit speciaal voor jullie. Als jullie hem tegenkomen bij een internationaal forum over hangbruggen moeten jullie zeggen: 'Bruno? Bruno Lafont?! Ik vind dat je echt een fantastisch product maakt! Ductal, dat is mijn lievelingsbeton... Het is ontzettend fijnkorrelig, maar heeft tegelijkertijd een enorm hoge kubusdruksterkte en het scheurt nauwelijks, het is echt de technische innovatie waarop ik zat te wachten, wil jij wat te drinken?'

Als jullie dat tegen Bruno zeggen, smelt hij zeker.

Ik moet jullie iets bekennen.

Vroeger was ik cabaretière. Ik deed onemanshows. Maar het probleem was dat mijn voorstellingen nooit op onemanshows leken.

Mijn zwakke punt is dat ik niet gemeen kan doen en dat het me niet lukt om te reageren op opmerkingen uit de zaal. Er zijn mensen die erin slagen om een grappig, gevat antwoord te verzinnen, maar bij mij was het gewoon één groot zwart gat.

De laatste keer was er iemand in de zaal die niesde en toen zei ik tegen mezelf: doe je best, je kan het, verzin iets! En na een lange stilte was ik niet verder gekomen dan: 'Gezondheid.'

Geen gevoel voor humor en geen gevatte antwoorden. Dat zijn best grote handicaps voor een cabaretière.

Daarom ga ik trouwen.

Het gaat me nooit lukken om te leven van mijn onemanshows. Dat wordt financieel nogal krap. Daarom zei ik tegen mezelf: ga trouwen en kinderen maken. Maar niet om ze te verkopen.

Zie je nou, ik heb geen gevoel voor humor... Het is verschrikkelijk...

Dus morgen trouw ik met een miljardair.

Ik maakte niet veel kans. Ik heb de kansen berekend door op mijn vingers te tellen: ik had een kans

van één op zes om te trouwen met iemand die honger lijdt, niet omdat hij anorexia heeft, maar omdat hij ondervoed is. Een kans van één op vier om te trouwen met iemand die moet rondkomen van minder dan één dollar vijftientig per dag, iemand die ontzettend arm is, uit Azië of Afrika. Daar zijn ze zo arm dat ze niet eens een voornaam hebben. Een kans van één op twee om te trouwen met iemand die moet rondkomen van minder dan twee dollar per dag... In Parijs kun je daar helemaal niks mee.

En een kans van één op acht miljoen om te trouwen met een miljardair.

Wat moet je doen om met een miljardair te trouwen? Dat is geen geheim: je moet je goed voorbereiden.

Je moet de *Forbes*-lijst bestuderen.

Dat is een lijst met de namen en foto's van miljardairs, in afnemende volgorde, die ieder jaar in het tijdschrift *Forbes* verschijnt. Ik heb er posters van gemaakt... George Clooney is een stuk mooier, maar hij staat er niet op. Er staan geen acteurs op, geen voetballers, geen zangers...

Wel een clown, Guy, uit Québec, die Cirque du Soleil heeft opgericht. Hij is nummer 1006. Toch niet gek voor een vuurspuwer! En hij is een echte miljardair. Toen hij jarig was heeft hij zichzelf op een vakantie in de Sojoez getrakteerd. Dat is niet in Rus-

land, maar veel hoger! Dat is een ruimtecapsule. Het is zo passé om je vakantie op aarde door te brengen!

Vanaf morgen mag ik niet meer werken. Dan heb ik een echtgenoot, kinderen of iets wat daarop lijkt, een keuken met alle benodigde apparatuur, een kap- per, een wok...

Ik wilde eerst met een voetballer trouwen. Voetballer, dat is een mooi beroep, een eerlijk beroep. Het is beter dan aandelenhandelaar: hij speelt met een bal en niet met andermans geld. Maar voetballers trouwen met fotomodellen. Ik ben niet slank genoeg en ik ben te oud: ik ben negenentwintig. Voor een actrice is dat ontzettend oud omdat je je leeftijd met zeven moet vermenigvuldigen... net als bij honden.

Daarna ben ik echt waanzinnig verliefd geworden op James Dyson[♡]. U weet wel, die uitvinder. Die figuur van de reclame. De stofzuiger die geen zuigkracht verliest.

Ik vond hem sexy en aardig en ik kreeg de indruk dat hij begaan was met de problemen van vrouwen.

‘Na een groot aantal prototypes, duizenden zelfs, heb ik de oplossing gevonden. Dyson, de stofzuiger die geen zuigkracht verliest.’

[♡] Nummer 318.